

telepensjonisten

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund

Nr. 4/20 - 47. årgang

Ildri møtte klassekameratene

Jubileum på Kirkenær

Vertinne Astrid i
Læseforeningen

Lederen har ordet

Alderspensionistene har gjennom flere år tapt kjøpekraft som følge av pensjonsreformen. Vi gikk jo så langt som til en stor markering foran Stortinget tidligere i år. Ut fra anslaget vil neste år bli det verste økonomiske året siden pensjonsreformen ble innført. Dette har endelig blitt tatt opp av partier i Stortinget. SV, FrP og Pensjonistforbundet har kommet med et konstruktivt forslag. Partiene og Pensjonistforbundet er enige om flere forslag som vil hindre underreguleringen, sikre pensjonistene en forhandlingsrett og plass i teknisk beregningsutvalg, og heve inntekten til minstepensionistene til EUs fattigdomsgrense. Det ser ut til at Ap og Sp også kan være med på flere av forslagene. Dette blir spennende. Les mer på nettsidene våre om pressekonferansen de holdt!

Pensjonen vår i Telenor har vi hatt stort fokus på. Vi i landsstyret har vært mye opptatt av at Telenor Pensjonskasse (TPK) sine beslutninger. Den reguleringen som vi foreløpig har fått, gir oss i praksis ingen økning i pensjonen. Vi har tatt opp TPK sin holdning i denne utgaven av Telepensionisten i en kort oversikt, men lederne

i alle lokalforeningene har mottatt et tresiders brev om prosessen. Skal dere gå i dybden må dere spørre dem.

Vi får støtte i 2021 fra vår sponsor Telenor Norge iallfall, det er det samme som i 2020, så vi skal ikke klage. (Men det er redusert fra 1,5 mill. til 750.000 de siste årene.)

Som nevnt tidligere valgte vi å bidra i Kobberkabelprosjektet (nå SUNRISE) i Telenor med besøk og målinger hos kunder. Mange har vært på nye steder for å kartlegge situasjonen. Vi er igjen blitt spurt om å ta oppdrag i prosjektet, og vi har sagt ja. Det blir sendt ut informasjon til lokalforeninger i aktuelle områder og også til en del av dem som deltok tidligere. (Ser ut til at det blir mye i Nord-Norge.)

Mange av våre lokalforeninger har hatt en rekke konsekvenser av koronaen i høstens planer. Men det ser ut til at flere foreninger har lagt opp til møter og lokale reiser. Vi får håpe at dette blir mulig også fremover.

Mange er allerede i gang med juleforberedelser. Vi får håpe at regjering og kommuner gir oss en trygghet gjennom denne julen og utover vinteren. Men, - det er også viktig at vi alle bidrar og passer på smitteverntreglene!

Jeg ønsker dere alle en god jul og en god helse videre! Fortsatt en optimistisk og varm hilsen fra

Tore Andli
Forbundsleder

INNHOOLD

Lederen har ordet	s. 2	Nå kan du få 5-klart bredbånd	s. 9
Regulering av pensjonen fra Telenor pensjonskasse	s. 3	Da telefonen kom til Bergen	s.10
Høstens SAKO-konferanse	s. 4	Telenors hyttebestilling	s.11
Budsjettkrav	s. 4	Televerket gjennom tidene	s.11
Årsmøte uten fysisk møte?	s. 5	Klassekameratenes jubileum	s.12
Landsmøte 2021	s. 5	Hundre år i fantasiens univers	s.12
Glåmdal jubilerer	s. 6	Telepensionistane Voss på sommertreff	s.13
Haugesund på øyturen	s. 6	Bøting i stille stunder	s.13
Telekvinnene i Haugesund	s. 7	Tilbakeblikk	s.15s
Bilde fra en tidsepoke	s. 8	Småstoff	s.16

Neste nummer av bladet kommer ut 11. mars. Tips og stoff sendes på e-post til gunhi-s@frisurf.no innen **22. februar**.

Forsidebilde: Ønsketre i advent. Foto: Gunhild Skoglund.

Redaktøren forbeholder seg retten til redigering og nedkorting av innlegg.

Utgitt av Telepensionistenes Landsforbund. Redaktør: Gunhild Skoglund. Ansvarlig redaktør: Tore Andli.

Regulering av pensjonen fra Telenor pensjonskasse

Landsstyret redegjør i denne artikkelen om årets pensjonsregulering i Telenor Pensjonskasse (TPK). I tillegg gis en oversikt over andre saker som gjelder TPK som har betydning for de av oss som har pensjon fra TPK.

På tross av et godt årsresultat for TPK i 2019 vedtok styret i mars i år at det ikke skulle avsettes noen midler til oppregulering av pensjonene. Begrunnelsen var den økonomiske usikkerheten som ble utløst av koronaviruset og soliditetskrav fra myndighetene.

Landsstyret ble svært skuffet over TPK sitt vedtak om ikke å oppregulere pensjonene i 2020, og har stor forståelse for den skuffelsen også lokalforeningene i Bergen/Hordaland og Fornebu ga uttrykk for i et brev til oss. Selv om vi erkjenner at situasjonen i vår var uoversiktlig, mener vi det absolutt burde ha vært rom for å bruke noe av overskuddet til oppregulering av våre pensjoner.

Vi har opplevd flere ganger tidligere at styret i TPK ikke har avsatt midler til regulering av pensjonene, men at Telenor som såkalt sponsor har bidratt slik at pensjonistene likevel har fått en oppregulering.

Konsernledelsen i Telenor har bestemt at det skal gis et tilskudd også i år, slik at pensjonene reguleres så de får samme økning som pensjoner under utbetaling fra folketrygden. Dette er vi selvsagt svært fornøyde med.

Brev til lokalforeningene

Landsstyret sendte i slutten av oktober et brev til lokalforeningene hvor vi, i tillegg til årets pensjonsregulering, redegjør for endel andre forhold som vi har tatt opp med Telenor og Telenor Pensjonskasse.

Dette gjelder bl.a.:

- Vi ønsker innflytelse på beslutningene i TPK gjennom bedre innsyn i beslutningsunderlag og de vurderinger som gjøres i styret for TPK.
- TPKs styre har besluttet at pensjonene kan reguleres opp til maksimalt 75% av konsumprisindeksen, noe vi absolutt ikke kan akseptere. (Se nedenfor.)

Innsyn i beslutningene i TPK

Vi har en avtale med personalorganisasjonene i Telenor om at de skal representere også pensjonistenes interesser i forhold til TPK. Dette samarbeidet fungerer bra.

For bedre å bli i stand til å fremme interessene for våre medlemmer, har Landsstyret likevel flere ganger gjennom brev og møter bedt om å få større innsyn i underlaget for de beslutningene som fattes i styret for TPK.

Styreleder Per Hajem har imidlertid avvist dette kravet. Vi påklaget avvisningen av innsyn til konsernsjef Sigve Brekke, men fikk negativt svar også fra han via Group CFO.

Selv om vi mener det er flere måter å løse dette på, hvis viljen er tilstede, har vi stilt denne saken i bero. I hvert fall i denne omgangen.

Vedtaket om regulering til maksimalt 75% av konsumprisindeksen (KPI)

Dette er et vedtak vi har reagert kraftig på. Vi skrev i et brev datert 02.03.2020 til styreleder i TPK (med gjenpart til konsernsjef) bl.a.: «*Sett i forhold til de løfter som ble gitt ved opprettelsen av Telenor Pensjonskasse, oppfatter vi styrets vedtak som svært provoserende og nærmest en hån mot oss som pensjonister.*»

Som vel alle vet, har politikerne bestemt at de offentlige pensjonene maksimalt skal økes med lønnsøkningen minus 0,75. Et av kravene fra SAKO-organisasjonene til trygdeoppgjøret var at denne underreguleringen må fjernes. Dette ble ikke hensyntatt i år, men det er en politisk diskusjon rundt dette spørsmålet.

Underreguleringen betyr at pensjonene kan beholde eller få økt kjøpekraft, forutsatt at reallønnsøkningen i samfunnet blir høy nok.

Vedtaket i styret for TPK er imidlertid annerledes. Det styret i realiteten har vedtatt, er at pensjonene **alltid** skal tape seg i verdi, uavhengig av resultatet i TPK og lønnsutviklingen i Telenor og samfunnet for øvrig. Vi har ikke sett noen begrunnelse for vedtaket, og vi mener vedtaket i tillegg til å være urimelig, kan være i strid med foretakspensjonslovens bestemmelser om overskuddsdeling.

Styrets vedtak fikk ingen betydning i år, siden det ikke ble avsatt midler til oppregulering av pensjonene. Hvordan økonomien i Norge vil utvikle seg i årene som kommer er det ingen som vet, men vi må kunne gå ut fra at det vil gå bedre når pandemien blir et tilbakelagt stadium om forhåpentlig ikke for lang tid.

Landsstyret kan ikke godta styrets vedtak og vil arbeide for at det blir endret.

VIL DU VITE MER?

Brevet som gikk til lokalforeningene inneholder mer informasjon om vårt arbeid vis-a-vis Telenor Pensjonskasse. Ta kontakt med styret i din lokalforening hvis du vil lese dette brevet.

Høstens SAKO-konferanse

Pensjonistforbundet (PF) holdt sin årlige SAKO-konferanse den 13. oktober, denne gangen som nettmøte. Fra telepensjonistene deltok leder Tore Andli, nestleder Einar Nymoen og kasserer Finn-Egil Elster.

Forbundsleder i PF Jan Davidsen åpnet møtet med å poengtere viktigheten av å utvikle SAKO-samarbeidet framover. Flere av organisasjonene tilsluttet SAKO er kollektivt tilmeldt PF, og Davidsen håper at flere kollektivt slutter seg til forbundet. PF har meldt seg inn i den europeiske pensjonistorganisasjonen AGE Platform Europe.

Davidsen tok ellers opp utfordringen med at etterlattepensjonen er satt under press. Arbeidet fortsetter for at denne pensjonen skal bestå.

Statsbudsjett

Siden årets trykdeoppgjør, i begynnelsen av september, har PF arbeidet mot Stortinget for å få realisert sine mål.

Regjeringen la den 7. oktober fram forslag til neste års statsbudsjett.

Generalsekretær Harald Olimb Norman gikk gjennom hva budsjettet vil bety for

pensjonistene. Han informerte også om høstens møter PF skal ha med komiteer i Stortinget.

Blant de viktigste punktene i budsjettet kan det nevnes at tilskudd til pensjonistenes organisasjoner videreføres neste år med 14,5 millioner, dataopplæring for eldre med 11,8 millioner og fellesprosjektet PF/Seniornett får 6 millioner kroner.

Det er ikke avsatt noe til munnhelse og tannbehandling. Forhandlingsrett for pensjon er ikke nevnt, og det blir heller ingen økning av minstepensjon.

På helsesektoren blir det en del nye plasser på sykehjem og i omsorgsboliger, likevel brukes fortsatt dobbeltrom på tross av Covid 19. PF vil i møte med Helsekomiteen kreve rom på hotell der dobbeltrom på sykehjem i dag brukes. I tillegg vil PF kreve en umiddelbar smittevernsgjennomgang av alle sykehjem. De krever også at elderrådene må involveres i større grad.

Bostøtten for enslige styrkes ved at taket for boutgiftene økes.

Innen 1. desember skal det leveres krav til statsbudsjett for 2022. SAKO-organisasjonene innkalles til møte før utgangen november.

Erfaringer etter utbruddet

Steinar Barstad har på oppdrag fra PF utarbeidet rapporten «Den kommunale helse og omsorgstjenesten etter koronapandemien».

Rapporten er basert på erfaringer fra de første månedene med koronapandemien. Den er avgrensa til å samle materiale, identifisere registrerte problemer og utfordringer som berører eldre og pårørende, som er blitt synliggjort under pandemien.

SAKO

SAKO er forkortelse for samarbeidskomiteen for offentlige pensjonister, andre landsdekkende pensjonistorganisasjoner og Pensjonistforbundet. Foruten Pensjonistforbundet består SAKO av Telepensjonistenes Landsforbund, Jernbanepensjonistenes Forbund, Politiets Pensjonistforbund, Statens Vegvesens Pensjonistforbund, Postens Pensjonistforbund, Fagforbundet og LO-Stats pensjonistutvalg.

SAKO representerer 259.000 medlemmer.

Pensjonistforbundets budsjettkrav

- Nå er kravene til statsbudsjettet 2022 ferdigbehandlet etter at møtet med SAKO er gjennomført, og jeg har nettopp sendt over kravene til Arbeids- og sosialdepartementet, opplyser rådgiver Sindre Farstad på nettsiden til Pensjonistforbundet.

Videre fremdrift er et drøftingsmøte med statsråden 9. desember klokken 12, hvor Pensjonistforbundet og SAKO vil fremme kravene til regjeringen.

Statsråden er midlertidig arbeids- og sosialminister Henrik Asheim. Han vikarierer for Torbjørn Isaksen, som for tiden er i pappaperm.

- Det skal være et digitalt møte med arbeids- og sosialministeren 9. desember hvor vi offisielt overleverer kravene, opplyser Farstad.

Det vil være Jan Davidsen og Harald Olimb Norman som presenterer kravene for arbeids- og sosialministeren på vegne av Pensjonistforbundet og SAKO-organisasjonene på dette møtet.

Endelig versjon av brevet til statsråden med kravene kan du laste ned ved å gå inn på pensjonistforbundet.no.

Kilde: pensjonistforbundet.no 26.11.2020

Årsmøte uten fysisk møte?

Det går mot tiden for årsmøtene i lokalforeningene. Når dette skrives, er det ikke mulig å si noe om hvordan koronapandemien vil utvikle seg i januar/februar. Det vil dessuten mest sannsynlig fortsatt være store variasjoner i smittetrykket rundt omkring i landet.

Det er foreløpig umulig å forutse om møtene kan gjennomføres som vanlig over alt. Landsstyret har derfor sendt ut en anbefaling til alle lokalforeninger om hvordan årsmøtesaker kan behandles hvis smittesituasjonen gjør fysiske møter umulig. Sakspapirene sendes medlemmene, og det legges opp til en prosess som gir alle mulighet til å gi sitt syn, slik at vedtakene kan protokollføres som vanlig.

Lokalforeningene henstilles om å følge med i, og forholde seg til, de nasjonale og lokale smitteverntreglene. Hvis styret er i tvil, anbefales det å kontakte kommuneoverlegen.

Landsmøte 2021

Styret i Telepensjonistenes Landsforbund har som målsetning å gjennomføre neste års landsmøte som planlagt på Gardermoen Airport Hotel 13. – 14. april.

Nettmøte et alternativ

Situasjonen rundt Covid 19 kan imidlertid medføre at landsmøtet ikke kan holdes som tidligere hvor alle deltakere samles fysisk på samme sted. Landsstyret arbeider derfor parallelt med planer om å gjennomføre møtet som nettmøte.

Det kommer mer informasjon i neste nummer av Telepensjonisten (nr. 1/21).

Valg

Valgkomiteen er også i gang med sitt arbeid. De vil gjerne ha forslag til kandidater. Navn med tilhørende lokalforening kan sendes til leder for valgkomiteen, Jan Riddervold. Han treffes på mobil 916 28 146 eller via e-post j-ri@online.no.

... mot lyset og adventstida ...

Trygve Hoff var en kjent og kjær visekunstner fra Rognan som ble borte så altfor tidlig. Ingen kunne beskrive det nordnorske mørke og forventningen mot lyset slik som han.

Et søk på Youtube viser at mange artister og kor har blitt glad i Nordnorsk julesalme. Og den spilles også gjerne på radio. Trygve Hoff skrev både tekst og melodi, og sangen ble introdusert i barneTV-serien «Lyset i mørketida» midt på 80-tallet.

Nordnorsk julesalme

*Velsigna du dag over fjordan. Velsigna du lys over land.
Velsigna de evige ordan om håp og ei utstrakt hand.
Verg dette lille du ga oss den dagen du fløtta oss hit.
Så vi kjenne du aldri vil la oss forkomme i armod og slit.*

*Vi levde med hua i handa men hadde så sterk ei tru.
Og ett har vi visserlig sanna: Vi e hardhausa vi, som du.
Nå har vi den hardaste ria, vi slit med å karre oss frem
mot lyset og adventstida, d'e langt sør te Betlehem.*

*Guds fred over fjellet og åsen. La det gro der vi bygge og bor.
Guds fred over dyran på båsen og ei frossen og karrig jord.
Du ser oss i mørketids landet, du signe med evige ord.
Husan og fjellet og vannet og folket som leve her nord.*

Glåmdal jubilerer

Til tross for viruset som romsterer klarte glåmdølene å feire sine tretti år. Her er et lite referat fra lokalforeningen.

Telepensionistene i Glåmdal har 30-årsjubileum nå i 2020. Foreningen ble stiftet i mai 1990, initiativtaker var Ellen Bentengen. Det var meningen at vi skulle feire dette med en jubileumsmiddag i juni i år, men Covid-19 forhindret det. Men vi klarte å gjennomføre det i september,

noe vi er virkelig glade for når alt sosialt nå strammes inn igjen.

Vi ble 59 som koste oss hos Skaslien Gjestgiveri på Kirkenær. Før maten ble vi underholdt av Svein Helge Høgberg fra Dizzie Tunes. Han hadde satt sammen mange bilde- og lydklipp fra deres lange karriere, og sammen med hans fortelling underveis ble det en times underholdning vi seint vil glemme!

I tillegg til underholdningen var også maten et høydepunkt – gravet elg til

forrett, ovnsbakt kveite til hovedrett, og ikke minst tyttebærdrøm til dessert!

Kvelden ble «sydd sammen» av vår «faste» guide på turer, som også er en super toastmaster, Erik Fagernes. Leder Aina Holen og forbundsleder Tore Andli holdt taler, mens Bente Reitan og Bjarne Jevne fortalte små historier. Helge Enger avrundet middagen med å takke for maten. Det ble også overrakt blomster fra forbundet i anledning jubileet.

Tore Andli overrakte blomster fra forbundet med en koronahilsen til leder Aina Holen.

Foto: John Holen

Haugesund på øy-tur

Dagen ble den siste skikkelige sommerdagen på Sør-Vestlandet for i år forteller Arne Bratland i et lite reisebrev. Lokalforeningen gledet seg over å dra på tur sammen.

Onsdag 2. september var det endelig klart for fellestur etter nedstengningen og avlysningen av alle sammenkomster siden mars.

Vi dro i felles buss, med god avstand mellom oss, fra Haugesund. Vel framme på kaien i Nedstrand var det kaffe og lefse i nydelig vær. Turen med fergen var en lystseilas, og vel fremme på Helgøy tok guiden Nils Trygve Hauge imot oss. Han viste seg å være et oppkomme av historier vedrørende øyene vi skulle besøke, og historien til beboerne opp gjennom tidene. Fem øyer er nå sammenknyttet med broer.

Første stopp var renessansekirken på Kyrkjøy. Der vi fikk høre historien til kirken

fra 1647, og der Hauge selv sang og spilte torader for oss. Etter videre tur rundt på øyene havnet vi så på Sjernarøy Marina, der vi inntok en herlig middag. Også her var det underholdning fra Hauge, denne gangen med trekkspill. Etter en spassertur rundt på dette flotte turistanlegget bar det tilbake til fergen for retur til Nedstrand.

Hauge hadde under bussturen fortalt om en bonde på øyen som var litt spar-

sommelig av seg. Men når han virkelig skulle kose seg, var det ingenting han syntes var bedre en Jødekaker med godt smør på «flatsiden» og kaffe.

Dette disket Hauge og fruen opp med da vi kom til kaien for å starte hjemturen.

Fergen tok oss så tilbake til Nedstrand, og bussen tok oss videre til Haugesund. Dette var en super tur der vi endelig kunne treffe gamle kollegaer og delta i den gode drøsen.

Telekvinnene i Haugesund

I forrige nummer av *Telepensjonisten* kunne du lese om telekvinnene i Haugesund. En flott og informativ skildring av forholdene som rådet på Rikstelefonen for cirka 100 år siden. Den observante leser fikk nok også med seg at kilden til denne historien var Torunn M. Lehmann. Jeg kan røpe at hun fikk hjelp av fem tidligere telekvinner.

Anne Stødle, Haugesund lokalforening

Denne artikkelen handler om hvordan de fem arbeidet sammen i mange år, skapte samhold og stolthet over etaten, og etter hvert utviklet et vennskap som har vart langt inn i pensjonsalderen. Den handler om Astrid Djonne-Stuve (signatur Jaco), Hjørdis Brandtzæg (Huks), Ingeborg Skoge (Ings), Bjørg Hetland (Tonø) og Lillian Halvorsen (Liha). Alle fem startet sin karriere på Rikstelefonen på 50-tallet.

Læseforeningen av 1996

Da pensjonstilværelsen nærmet seg, fikk Hjørdis en god idé, Hun ville starte en leseforening. Dette var en fin anledning til å møtes, både faglig og sosialt. Hjørdis venninne, Torunn M. Lehmann, som den gang var høgskolelektor ved Høgskolen Stord/Haugesund (nå Høgskolen på Vestlandet), ble som eneste utenforstående invitert til å bli med.

De seks damene startet opp med stor entusiasme. *Læseforeningen av 1996* ble høytidelig stiftet 24.10.1996 med følgende formål: 'Forening for litteraturinteresserte kvinner hvor vi kan diskutere litteratur, men også andre former for kulturell virksomhet.'

Jevnlige møter ble berammet, og det skulle skrives protokoll fra hvert møte. Møtene gikk på omgang og vertinnen var ansvarlig for referatet som ble lest opp ved neste møte.

Slik har foreningen blitt drevet i 24 år. I årenes løp har det blitt lest og diskutert mange bøker og hele forfatterskap. Også kultur- og teaterreiser har blitt gjennomført.

I 1999 ble det rettet ekstra oppmerksomhet omkring Alexander Kiellands forfatterskap. Skulle bare mangle i et jubileumsår, 150 år etter at han ble født!

Siden ble det teater- og musikkopplevelser både i Bergen og Stavanger.

Trivsel, vennskap og utviklingsmuligheter

På et av de siste møtene ble underteg-

nede invitert som observatør og intervjuer. Det var viktig å få vite noe om hvordan telekvinnene hadde det nå, men også om hvordan de mintes sin arbeidsplass.

Minnene om oppgaver, samarbeid og trivsel er mange. Historiene triller fram om rutineoppgaver, daglige plikter og ansvar. Men også om de mer spesielle gjøremålene. Latteren sitter løst ved minner om hektiske, men ofte morsomme hendelser knyttet til det årlige sildefisket. Da 'kokte' det, ikke bare i havet, men også i Rikstelefonens lokaler.

Et par av damene minnes også at de fikk opplæring for å gjøre tjeneste etter behov ved Haugesund Radio. Dette var ansvarsfulle oppgaver som krevde grundig opplæring i rutiner som måtte følges i tilfelle av nødssituasjoner.

Men utviklingen gikk sin gang, og de driftige damene var omstillingsvillige. Gjennom videreutdanning og intern opplæring var de klare for kontorarbeid og ansvarsfulle stillinger.

Læseforeningen i Haugesund har holdt det gående i over tjuer år.

Bak fra v.: Torunn Lehmann, Lillian Halvorsen, Hjørdis Brandtzæg og Ingeborg Skoge.

Foran fra v.: Astrid Djonne-Stuve og Bjørg Hetland.

Etter hvert kom dagen da teleområdet skulle legges ned og arbeidsoppgavene sentraliseres. Og så kom tilbudet om førtidspensjonering. Det ble en ny hverdag for damene som hadde vært yrkesaktive i mange år. Om mye var uvisst, var de i hvert fall enige om at vennskapet og fellesskapet skulle bestå – ikke minst gjennom *Læseforeningen av 1996*.

HAUGALANDSMUSEENES (NÅ HAUGALANDSMUSEET) ÅRBOK MED TEMA KOMMUNIKASJON

Torunn M. Lehmann var medlem av museenes årbokredaksjon. Da valget av tema for årboken 2009 – 2010 ble kommunikasjon, var det naturlig for henne å skrive om telekommunikasjon. Hun husket historier og bilder fra gamle familiealbum av slektninger som hadde vært telefonistinner i Haugesund. Og ikke minst hadde hun sine fem venninner i *Læseforeningen* som alle var representanter for telekommunikasjon i nyere tid.

Hva var vel mer naturlig enn at alle medlemmene i den ærverdige *Læseforeningen* tok til pennen? Damene, som var vant med endringer og nye oppgaver, var ikke vanskelige å be. Hver og en skrev de ned sine bidrag, basert på egne erfaringer og historier de hadde fått med seg fra eldre kolleger på Rikstelefonen.

Torunn redigerte innspillene, og det ble en flott artikkel i årboka. Dermed kunne de litteraturinteresserte kvinnene også titulere seg som medforfattere – og utdrag av artikkelen stod altså å lese i forrige nummer av *Telepensjonisten*.

Bilde fra en tidsepoke

Etter ni måneder på telefonen i Dale Bruvik begynte den unge jenta på rikstelefonen i Førde. Året var 1950. For å bli tilsatt som telefonreserve måtte hun først praktisere to måneder i Førde før et tre måneders teorikurs i Bergen. Dette var starten på Dagunn Klakeggs lange yrkeskarriere. Den skulle etter hvert vise seg å bli både krevende og allsidig.

Gunhild Skoglund

Selv om Dagunn helst ikke vil ha fokus på egen innsats gjennom 46 år mener hun likevel at arbeidsoppgavene viser hvordan automatisering og omorganisering i daværende Televerket ble håndtert av «fotfolket», det vil si kvinnelige medarbeidere. Dette var på 70- og 80-tallet.

Permisjon

På den tiden var det slik at hvis det ikke var behov for telefonreserven i et gitt tidsrom ble vedkommende permittert. Dagunn startet sin karriere med fire ukers permittering med redusert lønn.

- Vi var sikret en minstelønn på 150 kroner i måneden. Ellers var månedslønnen 500 kroner, noe vi var godt fornøyd med. De som jobbet på kontor utenom Televerket eller i butikk hadde cirka 200 kroner mindre.

Første saksbehandlerkurs

Etter ti år ved snorbordene, familieførkelser med tre måneders lønnet svangerskapspermisjon samt noen kveldskurs ville Dagunn videre. Hun hadde et kritisk blikk, hevet sin røst der hun mente noe kunne endres, og dermed var veien kort over i fagforeningsarbeid i KTTL (nå Negotia).

Den aktive dama kom også inn på det første saksbehandlerkurset som Televerket holdt. Da hadde hun allerede erfaring fra jobben med abonnement og lønn, og innså behovet for administrativ opplæring.

- Jeg tror vi kvinner ble litt miljøskadd på den tiden. Menn på teknisk sektor fikk stadig mulighet til kurs og etterutdanning mens det var få muligheter for kvinner. Vi sloss i lang tid, gjennom KTTL og samarbeidsutvalg, for videreutdan-

ning på andre områder enn teknikk, og tidlig på 70-tallet startet Televerket saksbehandlerutdanning.

Riksen automatisert

Før hun begynte på saksbehandlerkurset hadde hun fått stilling tillagt personalarbeid. Det ble starten for den store utfordringen som skulle komme da rikstelefonen i Førde skulle automatiseres i 1973. Da beslutningen kom var det mange som søkte andre stillinger i og utenfor etaten. Trafikken vokste imidlertid, og utfordringen ble å bemanne samtidig som folk sluttet. Løsningen ble vikarer.

Takket være godt samarbeid mellom telesjefen, personalkontoret og avdelingene så gikk det forholdsvis greit å finne nytt arbeid til de fast ansatte som var igjen. De ble plassert i teleekspedisjonen, eller som kontorhjelp på transmisjons- og montørstasjoner.

Teleområde

Under omorganiseringen av Televerket, og dermed oppretting av Førde teleområde, ble det om mulig enda større utfordringer.

Teleområdet besto av fem administrasjoner: Førde, Florø, Måløy, Stryn og Lærdal. Nå skulle alt av saksdokumenter, kartotek og arkiver hentes til Førde. Nye stillinger skulle opprettes og tilsettes. På personalkontoret manglet de folk med erfaring, og opplæring av nye kolleger samtidig som personalsakene strømmet inn var krevende.

Dagunn minnes at personalkartoteket i lang tid ble stående i pappkartongene fordi ingen hadde tid til å rydde de over i arkivskap. Når de trengte opplysninger var det å stå på hodet i kartongene.

Folk søkte nye stillinger og trakk seg stadig for å søke mer attraktive jobber etter hvert som nye ble utlyst. Det førte til en voldsom jobb på personalkontoret. Dagunn forteller at det tok to år før det hele roet seg og stillingene var besatt.

Utrolig nok ble det ikke den store katastrofen for de ansatte. Mange fra riksen valgte halv ventelønn og jobb i halv stilling. Slik ble det jobb for flere. Etter hvert ble det også en viss naturlig avgang.

Det var et gedigent puslespill hvor brikkene til slutt kom på plass. Katalogarbeidet ble overført til Måløy, Lærdal fikk opplysningen, Stryn fikk telegramtje-

- Jeg tror vi kvinner ble litt miljøskadd på den tiden, sier Dagunn Klakegg når hun ser tilbake på de mange sverdslag for likestilling i Televerket.

nesten og Florø fikk alarmtjenesten for Sogn og Fjordane. Sogndal var knutepunkt med transmisjon, automat og montørstasjon, og de fikk også reparasjonsverkstedet. I Leirvik ble teksttelefonen etablert.

Likestilling

I 1980 ble det opprettet en sentral likestillingsgruppe i Televerket. Formålet var å fremme likestilling mellom menn og kvinner i etaten.

Dagunn hadde jobbet for likestilling i lang tid, og ivret for at jenter skulle utdanne seg til montører og ingeniører.

Debatten gikk heftig i Førde, noe som tydelig bekreftes av daværende tele-sjefs uttalelse i den lokale bedriftsavisa: «Kvinner må sjølve kjempe for likestilling. Vi menn vil neppe gå inn for tiltak som rammer oss sjølve.» Debatten raste gjennom alle kanaler, helt opp i Teledirektoratet.

Dagunn hadde tatt eksamen ved BI som bedriftsøkonom, samt omfattende studier innen administrasjon og ledelse. Med oppfordring og god støtte fra KTTL søkte hun en stilling innen økonomi. Kravet var Høyere kurs, en utdanning stort sett menn hadde. Holdningene begynte så smått å endre seg, og med sin bakgrunn fikk Dagunn stillingen. Og fra 1984 ble hun tilsatt som økonomi- og administrasjonssjef i Stord teleområde.

De siste årene av sin yrkeskarriere var hun tilsatt i Konsernstab revisjon. Der jobbet hun som fagsjef-/revisjonsleder til hun gikk av med pensjon.

Nye utfordringer

Dagunn var ikke en dame som i 1996 satte seg rolig ned for å nyte sitt otium som telepensjonist. Hun tok heller fatt på

nye utfordringer med for eksempel en treårig utdanning i alternativ terapi. Og fra hun var 70 til 80 år praktiserte hun som soneterapeut. Dessuten engasjerte hun seg i etableringa av Senioruniversitetet i Førde og fikk i gang ei støttegruppe for de eldste eldre.

I den senere tid har hun flere år bak seg i kommunens eldreråd. Hun er glad i kunst,

og ei kunstgruppe for å øke forståelsen for samtidskunst ble etablert.

Nå er Dagunn Klakegg godt voksen, men med sitt kritiske blikk og store engasjement er hun stadig til stede. Dette gir seg blant annet utslag i avisinnlegg om eldrepolitikk.

*Kilde: Riksautomatisering og omorganisering
Lillian Krokan 2001*

Superfart i hjemmet: Nå kan du få 5G-klart bredbånd

Telenor gjør i dag trådløst bredbånd via 5G tilgjengelig for kunder. Løsningen fungerer også på 4G-nettet, og gir dermed kundene en smidig overgang til raskt bredbånd hjemme, i takt med Telenors 5G-utrustning.

– Med trådløst bredbånd klargjort for 5G-nettet blir det mulig å få høyhastighets internett i hjemmet på steder der det tidligere ikke har vært mulig. Antennene er bedre på å ta inn signaler og kan monteres i høyden. Det gjelder også for de som ønsker egen bredbåndinstallasjon på hytta, sier Camilla Amundsen, leder for TV og bredbånd i Telenor.

Høye hastigheter er viktig for god bilde- og lyd kvalitet når flere er tilkoblet nettet samtidig, og stadig flere maskiner og digitale ting skal «snakke sammen». 5G muliggjør også en fullverdig TV-opplevelse, og Telenor har som mål å tilby TV-løsningen T-We over 5G-nettet i løpet av det neste året.

HER ER DET 5G

Telenor har allerede etablert 5G på følgende steder: Trondheim, Kongsberg, Elverum, Bodø, Askvoll, Telenor Fornebu, Kvitfjell, Longyearbyen, Herøya, Frøya og Spikersuppa i Oslo.

I år starter også utbyggingen i Oslo, Bergen og Stavanger, samtidig som Telenor utvider 5G-dekningen i Trondheim og Kongsberg.

I 2021 skyter utbyggingen fart, og Telenor etablerer 5G i Drammen, Ålesund, Kristiansand, Fredrikstad, Tromsø og Bodø.

– Telenor er rigget for en rekordrask 5G-utrustning over hele landet. I løpet av 2024 vil Telenor ha landsdekkende 5G-nett, sier Amundsen.

Norges beste dekning

Telenors 5G-klare produkt kan benyttes på Telenors 4G-nett, som Ookla nylig har kåret til Norges beste både på dekning og hastighet. Det betyr at kunder over hele landet kan få gode hastigheter allerede i dag.

Kundene kan selv velge å øke hastigheten ytterligere når det kommer 5G-dekning hjem til dem.

Over 70.000 kunder

Trådløst bredbånd ble for første gang introdusert i mai i fjor, og er en viktig del av Telenors arbeid med å oppgradere kundene til ny og bedre teknologi.

– Vi erstatter dagens kobbernett med moderne og tidsriktige bredbåndstjenester levert over fiber og mobil, og bruker i år over fem milliarder kroner for å levere på dagens og fremtidens kundebehov. Kundene har tatt godt imot den nye teknologien. Fra sommeren 2019 til i dag har 71.000 kunder tatt i bruk denne løsningen, sier Amundsen.

Eksperthjelp

Både Alltid WiFi-utstyret og den utvendige antennen monteres av autorisert personell for å sikre god dekning i hele boligen.

– Vi i Telenor lover å sørge for at kundene opplever trådløst bredbånd som en robust, stabil og fremtidsrettet bredbåndstjeneste med god installasjonshjelp og rask levering. Derfor gir vi alle kundene eksperthjelp og fornøydgaranti, sier Amundsen.

TV-sjef Camilla Amundsen i Telenor Norge kan glede kundene med et nytt trådløst bredbånd som gjør det mulig å få høyhastighets internett i hjemmet på steder der det tidligere ikke har vært mulig.

Foto: Martin Fjellanger

Trådløst Bredbånd via 4G og 5G

- Med det nye utstyret får kundene en smidig overgang til 5G, og trenger kun å velge ønsket hastighet, som er tilgjengelig der de bor.
- Det er ingen bindingstid, og Telenor tilbyr en fleksibel betalingsløsning med enten alt på en gang, eller delbetaling over 12/36 måneder uten ekstra kostnader.
- Vårt Alltid WiFi-utstyr med prisvinnende design sikrer god trådløs dekning, med fornøydhetgaranti og inkludert eksperthjelp.
- Kundene får Nettvern og Familiebonus inkludert.
- Avhengig av dekning der kunden bor kan kundene velge mellom hastighet på 10, 30, 60 og 100 Mbit/s. Høyere hastigheter kommer etter hvert som 5G-nettet bygges ut.
- Utstyret er fastmontert og kan ikke flyttes midlertidig til andre adresser.

Les mer om priser og hastigheter for 5G-klart trådløst bredbånd på Telenors nettsider: telenor.no/privat/internett/tradlost-bredband/

Pressemelding Telenor Norge 25.11.2020

Da telefonen kom til Bergen

I 1881 etableres det privateide selskapet Bergens Telefonkompagni AS. Opprettelsen av telefonkompaniet var inspirert av at Alexander Graham Bell fikk patent på telefonen i USA i 1876.

I Bergen ble prosessen initiert av ingeniøren Jens S. K. Hopstock, som etter et møte med Bell i 1877 fikk rett til å drive agentur for et Bell-selskap i Norge under navnet Bergens Telefonkompagni.

Hopstock fikk etter hvert flere med seg. I styret for selskapet satt konsul A.W. Greve, P. G. Halvorsen og Ludolf I. E. Næss. Aktiv var også telegrafbestyrer Ole Amundsen Norshuus.

I mars 1881 ble det gjennom avisene oppmuntret til aksjetegning, og selskapet fikk mulighet til å søke om konsesjon.

Etableringen

Kommunen ga snart selskapet konsesjon.

Det var imidlertid vanskelig å få tak i det tekniske materialet som trengtes. Først i slutten av januar 1882 ble derfor de første abonnentene tilknyttet selskapets første Centralstasjon, og den reelle telefon-driften kom først i gang den 17. februar.

Bergen var med dette den femte norske byen som fikk installert telefoni.

Telefonen ble raskt populær. I 1883 hadde selskapet 333 abonnenter, fire år senere 1.814 og i 1911 hele 3.566 abonnenter.

Det ble ganske snart trukket linjer ut av bykjernen. I 1883 fikk de løyve til å trekke linjer opp til 60 km fra bygrensen.

Ansatte

Da selskapet startet opp i 1882 var det mulig å ringe bare mellom klokken syv om morgenen og ni om kvelden, men alt fra september samme år ble det full nattjeneste.

På slutten av 1890-tallet besto betjeningen av en bestyrer, en assistent, en kasserer og en bokholder, samt en linjeformann, en verkstedformann og 15–16 arbeidere. I tillegg kom «telefondamene», som utgjorde elleve faste og åtte reserve-telefonister.

Snakk langsomt

Sirkulæret «Regler for Abonnement etc., gjældende fra 1ste Januar 1883» ga abonnentene retningslinjer for kostnadene knyttet til telefoni.

Blant annet måtte abonnentene betale for vedlikehold av materiell og ledninger. Ettersyn var gratis dersom telefoneieren bodde innen fire kilometer fra sentralen.

Reglementet avsluttes med en oppfordring til brukerne om å ikke bruke «upassende Tale» til de som satt på stasjonen eller kundene som ringes opp. Selskapet vil heller ikke ha noe av «utidige» oppringninger om natten.

Det ble også anbefalt å snakke sakte og langsomt rundt fem cm fra mikrofonen, da det å snakke for høyt vil oppfattes som uforståelig rot for den som mottar

Flere tyver hadde skaffet seg adgang til private hjem ved å utgi seg som montører. Allerede i 1884 ble det bestemt at selskapets arbeidere skulle gå med et kjennermerke på luen. Arthur Sunde bar en slik lue, Den staute montøren er farfar til telepe-nsjonist Ernst Sunde i Bergen.

samtalen. Telefonen skal ikke benyttes under tordenvær.

Telefonkompaniet avvikles

Telefonen var kommet for å bli, men Bergens Telefonkompagnis virksomhet var over i 1945 da konsesjonen løp ut.

Omstendelige forhandlinger om statlig eierskap startet opp, og 1. januar 1947 ble kompaniet offisielt overtatt av staten og Telegrafverket.

Utdrag fra artikkel av Bjørn Arvid Bugge og Gina Dahl Universitetet i Bergen

Bergens Telefonkompagni trengte både teknikere og montører. Forholdene kunne imidlertid være problematiske. Ofte falt arbeidere gjennom tak de satt på for å montere telefonlinjer. To arbeidere som gikk rundt med kobbertråder ble dessuten antatt av huseieren for å være rottefellemakere.

Fotograf Atelier KK, Spesialsamlingen, UBB

Telefondamer på rekke i sentralen en gang mellom 1887 og 1895.

Foto: K. Knudsen, Billedsamlingen, UBB.

Velkommen til Telenors nye hyttebestilling!

Hyttestiftelsen i Telenor introduserer nå en helt ny versjon av CabinWebs hyttebookingsystem med et moderne, tidsriktig design og bedret funksjonalitet. Vi håper du blir fornøyd!

Bente Mannseth

Bente Mannseth er styreleder for Hyttestiftelsen i Telenor

I tillegg til ansatt og innleide konsulenter i Telenor kan også medlemmene i Telepensjonistenes landsforbund leie hyttene.

Dersom du hadde en bruker i det gamle booking-systemet, bruker du ved førstegangs innlogging ditt gamle brukernavn (mailadresse) og klikker på «Har du glemst passord?» for å generere nytt passord. Deretter kan du logge inn.

Er du en ny bruker, registrerer du deg på «REGISTRER NY KONTO».

Hytter som fagforeningene eier må bestilles manuelt. Du finner informasjon og kontakter under hver enkelt hytte.

Hyttestiftelsen kan du kontakte på e-post hytte-ost@telenor.com

Til topps på Radioberget etter befaring på Villa M, Tjøme.

Fra v.: Jan Otto Eriksen, Robert Elstad, Gunn Madsen og Jonfinn Bremnes etter befaring

Oppgraderte hytter

De siste årene har vi oppgradert noen av hyttene. Golsfjellet automatkioskhytte og begge leilighetene i Hemsedal er betydelig oppgradert og anbefales! Finse 1234 er ny, flott og moderne. På Hafjell har vi to store og fine hytter. Både Hemsedal og Hafjell har ski in - ski out. Bavallen er nyoppført i 2019.

Legg gjerne ut bilder under #telenorhytter, eller innlegg/bilder på Workplace under gruppen "Stiftelsen Telenor Hytter".

Kjæledyr og renhold

Du kan ha med kjæledyret både på

Blåmann, Hafjell og i leilighet 83 i Hemsedal, ellers ikke. Fra mars 2021 vil det bli tillatt med kjæledyr på Bjørkly, Bonsvatn, Steinvika og Espedalen.

Vask er inkludert i Hemsedal-leilighetene. På alle andre hytter må leietakere selv gjøre rent, fjerne mat fra kjøleskap og fryser før hytta forlates, samt overholde reglene for kjæledyr der det er tillatt.

Vi gjør oppmerksom på at leietakere som ikke gjennomfører tilstrekkelig rengjøring kan bli avkrevd 1.500 kroner i tillegg til leie.

Televerket gjennom tidene

Her er en viktig beskjed til deg som ønsker å bli medlem i facebookgruppen Televerket gjennom tidene. Grappa byr på mange historiske bilder og morsomme glimt, og ikke minst dukker garantert tidligere kolleger opp fra «glemselen».

Facebookgruppen er veldig populær og teller over 3.700 medlemmer.

Gruppen er privat, og kravet for å bli medlem er at du en gang i tiden arbeidet i telesystemet. Når du ber om å bli medlem, må du derfor opplyse om hvor du har jobbet eller jobber i Televerket/Telenor (avdeling/arbeidssted).

- Vi som administrerer facebookgruppen har ikke mulighet til å finne ut dette selv, understreker Kjell R. Johansen.

Han forklarer at facebookgruppen er lukket, det betyr at det bare er de som er medlemmer som kan se innholdet. Av personvern hensyn er det viktig at den fortsatt er lukket fordi det er lagt ut personlige bilder og andre ting som ikke andre behøver å kjenne til.

Hvis opplysningene om arbeidssted mangler når du ber om å bli medlem, så slettes forespørselen etter en til to dager. Da får du en melding med beskjed om at du kan søke gruppen på nytt - men da med opplysningene som kreves.

- Bli gjerne medlem, men husk å informere om din tilhørighet i telesystemet, sier administrator Kjell R. Johansen.

Klassekameratenes jubileum

En dag i oktober fant et meget spesielt og eksklusivt middagsselskap sted på en restaurant i Molde. Telepensjonist Ildri Røed Huseby feiret nemlig 70-årsjubileum som avgangselev ved den gang Molde høyere allmennskole: Til bords hadde hun to av sine medelever, de aldrende herrene Ole Myklebostad og Frode Birkeland.

Gunhild Skoglund

De tre utgjør tydeligvis den harde kjerne fra skoletiden. De har faktisk jubilert både ved 25, 50, 60 og nå 70 år. De gleder seg like mye hver gang.

Det var flere i starten, men naturlig nok har noen av forskjellige årsaker falt fra underveis.

Ildri Røed Huseby kan vel nærmest kalle seg kveldens vertinne. Hun bor nemlig i Molde.

Året var 1952. Etter å ha fullført engelsklinja på skolen, fant hun veien inn i Telegrafverket, satte en mikrofon på hodet og ble der i 24 år.

Hun forteller at hun koblet opp samtaler for folk, noe hun syntes var både interessant og kontaktskapende. Etter det jobbet hun i ekspedisjonen på fylkessykehuset.

Som telepensjonist i Molde lokalfore-

ning kan hun se tilbake på sine yrkesaktive år innen områder som slett ikke lenger eksisterer i dagens digitale og nettbaserte samfunn.

Ungguttene Frode og Ole gikk reallinja.

Frode Birkeland bor i Oslo, og etter skolen havnet han innen teater og musikk hvor han også har sunget opera.

Ole Myklebostad ble doktor med stor D og har hatt legejobber mange steder både i Norge og utlandet. Han bor på Åndalsnes og gleder seg over utsikt både mot sjøen med hurtigruter og mot fjellet og gondolen.

Til sammen har de tre tilbakelagt hele 270 år, og de gleder seg stort over at de fortsatt kan møtes til middagsselskap.

*Utdrag av omtale og foto av
journalist Eirik Heen
Romsdals Budstikke 21. oktober*

Ildri Røed Huseby gleder seg over gjensynet med klassekameratene. Ole Myklebostad (til v.) kjører mer enn gjerne bil til Molde for en god middag med henne og Frode Birkeland.

Hundre år i fantasiens univers

I år er det hundre år siden Kjell Aukrust, Alvdals store forfatter og kunstner, ble født.

Kjell Aukrust døde i Oslo 24. desember i 2002. På kista lå to prestekragehjerter fra Ludvig og Solan.

Like før jul

Inne i byen sitter husfruen på kontor. Hun arbeider for staten – og oss.

Solan, Nystumoen og jeg sitter hjemme.

Vi tenner levende lys, og koser oss med frisk julegran, røkelse og myrralukt.

Nystumoen satt også med et vondt lite juleminne: - Uka før jul var en angstens tid. I luften lå noe fjøsnissen venta på. Ofte stoppa han opp og lydte, og like sikkert som julekvelden kom skøtte. Da reiv Nystumoen topplua av og blotta hue. Så stod han i snøfokke' og mintes en firbent venn med flekk på ...

*Fra Kjell Aukrusts bok
Hilsen Solan og Nystumoen*

Telepensjonistane Voss på seinsommartreff

Tidlig i september hadde 11 telepensjonistar treff på Hedleberget på Kyte på Voss. Meterstokken og spriten var sjølvsagt med, forteller Kjellaug Gjerstad Norheim.

Voss skiferbrudd starta opp skiferdrift her i 1885, og på 1900 talet var det den største arbeidsplassen på Voss.

Gunnar Gjerme, eit av våre medlem, tok oss med på vandring til Museumet, og den flotte Utescenen, som er laga til inntil bergveggen her. Ein heilt magisk plass, der masse konsertar med kjende artistar har vore arrangert!

Turen gjekk vidare til Songveshytta, ei flott restaurert hytte der ein kan ta imot ulike lag. Her vart me godt mottekne med nydeleg middag. Og med trekkspel, song og sosialt samvær vart det ein svært kjekk og triveleg dag i fint solskin.

Bøting i stille stunder ...

Noen husker kanskje at vi skrev om Helga Forslund i Telepensjonisten nr. 1 i 2018. Hun bor i Grue kommune i Innlandet og deltok i et pilotprosjekt om alarmtjenesten Tryggi. Bladet kan du finne på telepensjonistene.no. Trygghetsalarmen kan for øvrig anbefales, du finner informasjon om Tryggi på telenor.no.

Gunhild Skoglund

Men så var det Helga ja; Da hun leste om damene på rikstelefonen i Haugesund i forrige nummer av bladet vårt, så gikk tankene

tilbake til femtitallet da hun begynte i Telegrafverket. Den unge jenta fra Ullensvang i Hardanger, signatur Lukk, fikk sin praksis på rikstelefonen i Haugesund.

Helga kom til å tenke på en episode fra tiden i Haugesund, der en av teledamene utrolig nok hadde gått forlovet med en forretningsmann i hele 35 år. Årsaken til at giftemålet lot vente på seg var at hvis en teledame giftet seg med en selvstendig næringsdrivende, så måtte hun slutte i «verket». Det var andre arbeidsløse ugifte damer som hadde større

behov for jobben.

En annen episode fra samme sted kaller på smilet.

I etterkrigstiden tok folk fortsatt godt vare på klærne sine, og de ble gjerne reparert mens de ennå var brukbare. Også undertøyet.

Helga minnes en kollega som hadde en noe slitt hofteholder.

– I sildesesongen var det stor trafikk, og ofte var det fullt av fiskere i skranken som skulle ringe hjem. Imidlertid nyttet hun tiden godt. Var det stille i skranken satt hun og møysommelig reparerte den lakserøde hofteholderen sin, forteller Helga humrende.

Hun kan fortsatt se, og høre, det hele for seg. Så fort en fisker eller andre kunder kom inn i skranken ble hofteholderen umiddelbart feid bort før hun noterte bestillingen. I full fart sopte hun alt unna med armen så stropper og sysaker skranglet mot bordplata.

Helga synes det er en artige historier å dele med andre. Og ikke minst med tanke på de strenge reglene for kvinnelige tilsatte på den tiden.

Foto: Hallingdal Museum

<< tilbakeblikk

Landsstyrets arbeidsprogram 2007 – 2009 Forholdet til Telenors Pensjonskasse

Det vil bli etablert en fastere kontakt med Telenors Pensjonskasse med tanke på å øve innflytelse på beslutninger vedrørende våre pensjoner. Spørsmål om styrerepresentasjon i Pensjonskassen er til vurdering i Pensjonskassens admi-

nistrasjon. Om vi ikke får formell styrerepresentasjon vil vi søke å få en indirekte innflytelse gjennom fagforeningene i kombinasjon med faste kontaktmøter med Pensjonskassens ledelse. Vi vil også arbeide for en bedre informasjonstilgang

til Pensjonskassen gjennom adgang til deres hjemmeside, og påvirke Pensjonskassen til å informere våre medlemmer gjennom sin hjemmeside.

Telepensionisten nr. 4/07

Legendariske Leif Larsen

skulle en gang ha tatt telefonen for å ringe til en venn, uheldigvis slo han feil nummer og havnet i en avdeling der en del tjenestemenn med litt store alkohol-

problemer var plassert: "Hei dette er Leif", og med usminket fyllerøst ble det svart: "Detti er'n Harry".

"DETTE ER GENERAL DIREKTØR LEIF

LARSEN".

"Detti er hjelpearbeider Harry Hansen".

Telepensionisten nr. 4/07

På telegrafstasjonen i Stamsund

En søndag i 1961 var det stappfullt av fiskere som skulle ringe hjem. Det var lang ventetid for å få en samtale til Brønnøysund, men endelig kom beskjeden over høyttaleren: "Brønnøysund i boks 2 – Brønnøysund i boks 2".

Fiskarkallen reiste seg fra benken og gikk inn i telefonboks nr. 2. Det var en trang telefonboks hvor det hang et brunt telefonapparat med telefonrøret plassert på en gaffel på høyre side av den brune trekassen.

Telefondamen som satt bak glassluken i skranken hadde god utsikt til boksene

og så at kallen tok røret fra gaffelen og begynte å snakke med kjerringa si.

Vi lytta jo ikke – kallen sa ikke så mye – kjerringa prata i vei – spurte om forskjellig – hvordan gikk fisket – kjefta litt på ungene som var i bakgrunnen – fortalte nytt fra Brønnøysund.

Det ble tung luft og fryktelig varmt i boks 2, så kallen åpnet døra, tok av seg skinnlua og hengte den på gaffelen på telefonapparatet.

"Hallo – ble du borte kjerring?"

Kallen slapp røret som ble hengende og dingle etter ledningen og stormet bort til

luka. «Jeg mistet forbindelsen.»

Fra plassen bak glasset i luka hadde telefondamen sett hva som skjedde og svarte: «Du får gå tilbake til boksen og ta på deg skinnlua så får du nok forbindelse med kjerringa igjen.»

Kallen så gjorde, og de fortsatte å prate. Da kallen kom til luka for å betale for samtalen, ristet han på hodet og sa: "Det er merkelig med disse telefonan – tenk at man må ha skinnlua på seg for å få kontakt med kjerringa".

Telepensionisten nr. 4/08

Telegrambudets julekveld

Julaften startet nattevakten kl. 1900, mot normalt kl. 2100. Grunnen var at alle skulle ha litt jul hjemme, enten før jobb, eller etter at jobben var slutt. Men ingen tenkte på oss som var sjåfører, vi måtte kjøre ut siste turen kl. 1900.

På denne turen skulle vi ikke ha med

telegram, bare viktige beskjeder. Men med 3 til 4 telegram å levere for deretter å sette bilen i garasjen, som den gang var i Uranienborgveien, gå derfra til Kongensgate 21 (ca. 15 minutter gange), for å levere kvitteringene, og deretter reise hjem med buss, tog eller drosje dersom

det ble sent, sier det seg selv at det ble lite julekveldsfeiring sammen med familien.

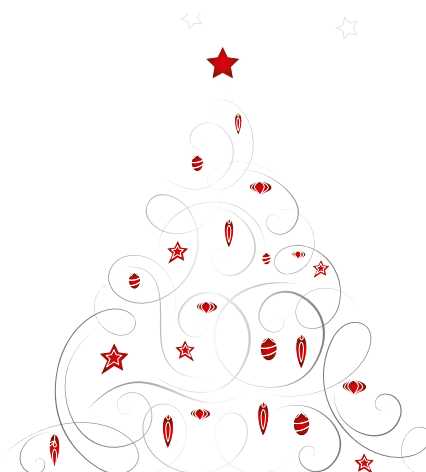
Når far kom hjem hadde som regel barna sovnet for lengst.

Telepensionisten nr. 4/09

Egen togstasjon

Telepensjonisten nr. 1/00

Et apropos til dagens nettmøter ... Fjernundervisning i Nord-Norge!

Fiskerifag via 2 Mbit

Det er helt stille i klasserommet. Bare læreren er på plass. Allikevel er undervisningen i full gang. Mange mil unna sitter elevene.

Landets første fjernundervisningsopplegg med to-veis lyd-bildekommunikasjon har startet opp. De to skolene som nå forsøker seg på dette er Fiskerifagskolen i Vardø og den videregående skolen i Båtsfjord, en filial ved Honningsvåg fiskerifagsskole og videregående skole. Lærerne er i Vardø og elevene i Båtsfjord. I løpet av våren skal også universitets- og forskningsmiljøet i Tromsø bli med i dette fjernundervisningsopplegget.

Verk og Virke nr. 3/88

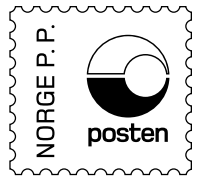

KONTAKT OSS

Personvernerklæringen for Telepensjonistenes Landsforbund finner du på telepensjonistene.no om oss. På telepensjonistene.no finner du også informasjon og aktiviteter under Våre lokalforeninger.

FORBUNDSLEDER	Tore Andli	Dagaliveien 31	0783 Oslo	913 98 001	toreandli@gmail.com
NESTLEDER	Einar Nymoen	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com
SEKRETÆR	Åse Juul Hansen	Bassenggata 11	6516 Kristiansund	950 38 648	aasejha@online.no
KASSERER	Finn-Egil Elster	Hauketoppen 18	1266 Oslo	913 21 672	Finn-Egil.Elster@telepensjonistene.no
STYREMEDLEM	Anne Stødle	Fridtjof Øvrebøes gate 30	5532 Haugesund	906 90 540	anne.stodle@haugnett.no
REVISOR 1	Kåre Johansen	Svenskerud 105	3408 Tranby	901 84 857	khj@online.no
REVISOR 2	Kirsten Næss	Ramstad Terrasse 5	1405 Langhus	901 94 586	kinass@online.no
REDAKTØR	Gunhild Skoglund	Ekreberget 9	2390 Moelv	901 30 153	gunhi-s@frisurf.no
TELEPENJONISTEN					
TEKNISK ANSVARLIG for telepensjonistene.no	Einar Nymoen	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com
LEDER FOR VALGKOMITEEN	Jan Riddervold	Postboks 199	2601 Lillehammer	916 28 146	j-ri@online.no

Telepensjonistenes Landsforbund
Postadresse: Postboks 800, 1331 Fornebu
Besøksadresse: Snarøyveien 30, sone D5f, 1360 Fornebu
E-post: landsstyret@telepensjonistene.no • www.telepensjonistene.no

Avsender:
Telepensjonistenes Landsforbund
Postboks 800
1331 Fornebu

SMÅSTOFF

Lussekatter og sang

Svart senker natten seg
i stall og stuer.
Solen har gått sin vei,
skyggene truer.
Inn i vårt mørke hus
stiger med tente lys,
Santa Lucia, Santa Lucia!

Natten er mørk og stum
med ett det suser
i alle tyste rom,
som vinger bruser.
Se, på vår terskel står
hvitkledd med lys i hår
Santa Lucia, Santa Lucia!

Mørket skal flykte snart
fra jordens daler.
Slik hun et underfullt
ord til oss taler.
Dagen skal atter ny
stige av røde sky.
Santa Lucia, Santa Lucia!

Norsk tekst basert på den svenske «Natten går tunga fjät» av Arvid Rosén.

Vi har vel alle blitt servert gule, blanke, fristende lussekatter av hvitkledd forventningsfulle små i barnehager og på skoler. Og kanskje har noen en tradisjon med ferske lussekatter og kakao på sengekanten hjemme en rolig morgenstund.

Ifølge Store norske leksikon er Lucia-dagen den hellige Lucias minnedag, 13. desember. Lucia led ifølge legenden martyrdøden under kristendomsfølgelsene i Romerriket tidlig på 300-tallet. Fremdeles feires hun som helgen i katolske land. I Norge feires luciadagen med barn i lysprosesjon. Ett av barna er kledd ut som Lucia i hvit kjole og med lyskrans på hodet. De andre barna kler seg ut som stjernegutter og terner, i hvite kjortler med hodekranser. Og selvsagt synger de luciasangen, «Santa Lucia».

Er partneren din telepensjonist?

Vi minner om vedtektene §5: *Tidligere ansatte i Televerket/Telenor eller virksomheter som er utskilt fra Telenor, og ansatte i de samme bedriftene, deres ektefelle/samboer og gjenlevende ektefelle/samboer, kan bli medlem gjennom lokalforeningene.*

Alle er hjertelig velkomne som telepensjonist, og kanskje er det ekstra viktig å være sammen når vi igjen kan delta i fellesskapet.

Skjema for innmelding finner du på telepensjonistene.no, eller du kan kontakte styret i lokalforeningen.

Telepensjonisten ønsker alle lesere
en god jul og et fredfullt nytt år!